

THANK YOU, THANK YOU, LORD!

Sa Lahat ng Pagkakataon, Salamat, Panginoon!

BETH DELA CRUZ

TABLE OF CONTENTS

Introduction	i
Pasasalamat ng . . .	
1 - Original Rugby Boys and Rugby Girls ng Marikina	1
2 - Job Applicant with a Boring Childhood	7
3 - Intercessory Ministry Member	15
4 - Caring Group Member	25
5 - Molested Girl	31
6 - Professional Employee	37
7 - Isang OFW	45
8 - Traveler	55
9 - Solo Diner sa Restaurant	65
10 - Cancer Patient	71
11 - Nakaraos sa Chemotherapy	83
12 - Bagitong Stock Trader	95
13 - HMO Insurance Agent	101
14 - Perfume Mixer	107
15 - Tita	115
Conclusion	119
About the Author	120

INTRODUCTION

Walang Takot, Kundi Pasasalamat

*Even if I go through the deepest darkness, I will not be
afraid, Lord, for you are with me. Your shepherd's rod and
staff protect me.*

Psalm 23:4, Good News Bible

*Lumakad man ako sa lambak ng karimlan, wala akong
katatakutang masama pagkat kasama kita. Ang pamalo
mo't tungkod ang magpapasigla sa akin.*

Awit 23:4, Biblia ng Sambayanang Pilipino

ANG AWIT 23:4 ANG PINANGHAHAWAKAN KONG BIBLE
verse. Ito ang nagpapalakas sa akin. Ramdam na ramdam
ko kung paano ako binibiyayaan ng Panginoon sa tuwing
aking sasambitin ang, “Lumakad man ako sa lambak ng
karimlan, wala akong katatakutang masama pagkat kasama

Kita, Panginoon. Ang pamalo Mo't tungkod, Panginoon, ang magpapasigla sa akin.”

Sa mga pagsubok na aking nalampasan, ang naging sanggalang ko ay ang Panginoon. Sa lahat ng pagsubok, ipinakita sa akin ng Panginoon ang Kanyang walang hanggang awa at grasyang hindi mapapantayan.

Hindi ako manunulat pero marami akong kwentong gustong i-share sa librong ito—mga kwentong tungkol sa kabutihan ng Panginoon sa buhay ko.

Bawat chapter ng librong ito ay mayroong tatlong bahagi:

ang aking pagtatanong;

ang aking personal na kwento; at

ang listahan ko ng mga pinagpapasalamat sa Diyos.

Ito ang mga tatlong simpleng bahagi na naghahangad na makatulong para balikan mo rin ang sarili mong kwento na magtatapos sa maraming pasasalamat.

Sabi nga, kung wala pang happy ending, ibig sabihin ay hindi pa tapos ang kwento ng buhay mo. Hayaan mong

ibahagi ko ang ilan sa mga kwento ng aking buhay. Walang hanggang pasasalamat ang happy ending ng lahat ng naisulat kong kwento.

Naniniwala akong marami ka ring pasasalamat na nakatatak sa iyong puso.

Tulad nga ng sinabi ng French bishop na si Jean-Baptiste Massieu, “Gratitude is the memory of the heart.”

Samahan mo ako sa pagbubunyi sa grasya ng Panginoon.

God bless you,

Beth Dela Cruz

Totoo nga ang nakikita kong mga
rugby boys at girls sa lansangan.
Para makalimutan nila ang gutom
at kalam ng sikmura, hawak nila ang
isang supot ng rugby cement.”

CHAPTER 1

Pasasalamat ng Original Rugby Boys and Rugby Girls ng Marikina

NAKAAMOY KA NA BA NG RUGBY CEMENT? NAKAKITA KA NA ba ng mga batang sumisinghot ng rugby? Anong bagay ang tumatatak sa isipan mo sa tuwing maaamoy mo ito? May naaalala ka bang tagumpay sa buhay o life lessons?

Sikat ang Marikina sa pagma-manufacture ng sapatos, tsinelas, at bag. Umunlad ang Marikina dahil sa factory ng mga sapatos. Habang lumalaki ako, ang nanay ko ay mag-aareglo ng sapatos at ang tatay ko ay taga-gawa ng tsinelas. Ang trabahong ito ang kanilang pinagkukunan ng salapi para sa mga gastusin ng aming pamilya. Sa pamamagitan ng marangal na trabahong ito, napag-aral nila kami.

Nakaluluwag kami sa buhay noong iba pa ang trabaho ng aking mga magulang. Hindi pag-aareglo ng sapatos ang original na trabaho ng aking ina, kundi pagsusukat. Bilang manunukat ng sapatos, siya ay kumikita nang mas malaki kaysa sa mag-aareglo. Si tatay naman ay operation supervisor sa malaking cigarette factory dito sa Marikina. Regular ang kanilang sweldo at nagsa-sideline pa si Nanay. Marami siyang pahulugan at kontrolado niya ang aming family budget.

Upang umangat pa ang pamumuhay namin, pinangarap ni Tatay na magtrabaho sa Saudi. Nag-early retirement siya para mabuo ang placement fee ng isang agency. Hindi katagalan, ang lola namin ay nagkasakit at nanatili sa hospital nang maraming buwan. Kinailangang mag-resign ni Nanay sa pagtatrabaho upang mag-alaga sa aming lola. Halos sa ospital na siya nakatira sa pag-aalaga. Dahil sa gamutan ng aming lola, unti-unting naubos ang perang nakuha ni Tatay sa kanyang early retirement at ang mas nakalulungkot, siya ay nabiktima ng illegal recruiter. Naglaho ang agency at natangay ang placement fee na naibayad ni Tatay.

Sa panibagong pagkakataong ito, namasukang mag-aareglo ng sapatos si Nanay at taga-gawa ng tsinelas si Tatay, habang patuloy ang gamutan sa bahay ng aking